

som det blev nævnt, vanskeligere og vanskeligere at drage Trafikken herover, naar den først har banet sig andre Veje. Jeg skal derfor paa det allerbedste anbefale endnu i denne Rigsdagssamling at vedtage dette Lovforslag, og det er mit sikre Haab, at dette ogsaa kan lykkes.

Hammerich: Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) udtalte sig jo ret stærkt imod at fremme dette Lovforslag. Det kom ikke overraskende for mig og vist heller ikke for noget andet Medlem, for ganske den samme var det ærede Medlems Stilling ogsaa i Fjor saavel i Salen som i Udvalget. Og naar Udvalgsbehandlingen i Fjor endte med, at ganske sikkert et stort Flertal ønskede, at denne Sag skulde fremmes, saa var der dog tre Medlemmer, som ikke delte disse Ønsker, og mellem disse var det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds Hovedmanden. De Indvendinger, det ærede Medlem nu gjorde, ere jo imødegaaede fra forskellig Side. Der er ikke Tvivl om, at de have Ret, som sige, at naar vore Statsbaner betale sig mindre godt, skyldes det i det hele og store ikke de Anlæg, som ere udførte paa Øerne, hverken paa Sjælland, Fyn eller overhovedet paa Øerne, men det skyldes ganske sikkert de mange urentable Baner i Jylland, selv om de for øvrigt kunne være berettigede, fordi de kunne skaffe indirekte Fordele. Naar vi nu staa overfor det her foreliggende Forslag, mener jeg derimod, hvad jeg senere skal komme ind paa, at vi staa overfor et Foretagende, som vil være absolut rentabelt og derfor ikke skulde kunne volde de Betæneligheder, som det ærede Medlem nærede paa dette Punkt.

Naar saa det ærede Medlem atter i Aar fremdrog, at naar man byggede Broen, var man nødt til at gaa til en anden Kilometerstakst, end man nu har for Færgerne, saa er det ganske uforstaaeligt. Vi bleve i Fjor i Udvalget paa det rene med, at naar man byggede Broen, vilde man ligesom ved Færgerne beregne Taksterne efter den Kilometerlængde, som var fornøden for, at Broen kunde forrente sig, og vi fik ogsaa fra Statsbanerne bekræftet, at man vilde bibeholde de Takster, man havde. Saaledes var der af de Indvendinger, det ærede Medlem fremkom med, kun een, synes jeg, som maaske kunde synes at have noget paa sig. Det var det ærede Medlems Spøgesfrygt, om jeg saa maa sige, med Hensyn til de Udgifter, der kunde følge

af, at Staten paatog sig Godtgørelse ved Kollisioner. Det blev i den Anledning rigtig sagt, jeg tror, det var af det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen), at i saa Henseende har man dog nogen Erfaring fra andre Broer, dels her og dels i den øvrige Verden. Hvis man vælger den Løsning, som jeg haaber, man vil ende med: en Løftebro, tror jeg, der vil være meget ringe Chancer for, at der skal komme betydende Udgifter derved. Dette med Hensyn til det ærede Medlems Indvendinger, der ikke for mig have nogen stor Vægt.

Jeg ser ganske anderledes paa denne Sag end det ærede Medlem, og jeg ønsker i Aar ligesom i Fjor at faa den fremmet, selv om jeg indser, at der ligger en Vanskelighed deri, at Forslaget er kommet til at foreligge saa sent for os. Udvalget endte i Fjor efter en meget indgaaende Forhandling med at anmode om at faa Sagen saa tidligt frem, at den kunde gennemføres i denne Samling, og det er jo nu ved dens sene Fræmkomst vanskeliggjort noget. Naar Udvalget fremsatte dette Ønske, var det, fordi man var paa det rene med, som man er det den Dag i Dag, at det havde Betydning for vor Forbindelse Syd paa, at den Konkurrence, vi have andetsteds fra, ikke skal faa for stort et Forspring, før vi faa dette Arbejde udført. Ved Siden deraf er der ganske sikkert i Øjeblikket endnu en meget vægtig Grund til at søge denne Sag hurtig fremmet, nemlig den, at det billige Grundlag, hvorpaa den nu kan gennemføres, sandsynligvis ikke vil foreligge i de kommende Aar. Thi det er, som udtalt i Bemærkningerne, en Følge af den økonomiske Depression, vi lide under og have lidt under i disse Aar, at man i Øjeblikket kan gaa ud fra, at man kan faa det hele bygget for en saa overmaade billig Pris, som der her er Tale om.

Samtidig med, at det nu ganske vist kan vanskeliggøre os Sagen noget, at den er kommen frem saa sent i Samlingen, maa man dog ikke overse, at Grunden hertil er, at man har villet skaffe et Grundlag, paa hvilket man nogenlunde hurtigt kunde beslutte dens Gennemførelse, at det er lykkedes at faa ryddet de Tvivl bort, som gjorde sig gældende indenfor Udvalget, ogsaa indenfor det Flertal, som i Fjor ønskede Sagen fremmet. Disse Tvivl bundede jo til Dels i økonomiske Betæneligheder. Man frygtede for, at de Krav, der bleve stillede fra Skibsfarten, i Forbindelse med den noget mangelfulde Forundersøgelse kunde føre til, at vi kom